

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 47. Vos autem non sic. v. 26.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

aratores agrorum suorum, & messorum segetum & fabros armorum & currum suorum, agros quoque & vineas & oliueta cum placuerint tollere & dare seruis suis, ut benefici vocentur & sic nomen magnum & honores & reuerentiam sibi acquirant, quia in hisce vanitatibus est felicitas eorum, qui aliam non norunt felicitatem, sed quod illo modo *sapientius est hominibus*, stultitia est coram Deo, mundus æstimat illum esse sapientem qui dissimulatis vitijs nouit requirere honores & dignitates: æstimat vero stultos illos, qui sperant huiusmodi vanitates: & dicit ex plurimorum iudicio: *vitam illorum æstimabamus insaniam & finem illorum sine honore* quia nimirum non dabant operam acquirendis diuitijs & honoribus: sed longe aliud est de hac re iudicium Dei. S. Paulus talis stultus iudicabatur, cum de resurrectione & iudicio & castitate agebat acrius, ita ut ei diceretur, Act. 26. *quod multa litera eum facerent insanum*. sed non erat id insanire, sed veritatis & sobrietatis verba loqui apud Deum, sic non est nouum ut mundus iudicet esse stultitiam, quidquid non intelligit aut non est expertus. Sed veniet mors quando serui Christi appellabunt ad Deum iudicem, qui melius ponderat causas: tunc ille iudicium mundi tanquam iniustum condemnabit sententia sua æquissima, eaque irreuocabili, quæ reprobabit id quod mundus approbat si igitur in hoc mundo haberis stultus memento contigisse & hoc Christo coram Herode. noli in Dei & salutis tuæ causâ curare vana hominum iudicia breui reprobanda, & tunc demum vera laus illucescet.

Eligam igitur potius cum Christo stultus in hoc mundo haberi, ut sapiens inueniar in cælo, concedente gratiarum omnium largitore.

§. 47. Vos autem non sic. v. 26.

Item non queritis dominari in populo, nec honores, nec diuitias mundi appetitis, sed quæ Dei sunt magna & mirabilia non contenti paruis aut mediocribus illis bonis & ornamentis perituris. Atque ita, Deo sit gloria, in Ecclesia catholica videmus practicari. nam huius dicti Dominici siue instar præcepti siue instar consilij exponatur, tot sunt testes, quot sanctos colit Ecclesia Sancta Dei: alij enim in studio humilitatis venerunt ad tantam profunditatem propriæ cogitationis & contemptus sui, ut viderentur descendisse vsque ad abyssos. Alij in studio patientiæ tantum profecerunt, ut quasi columnæ ferreæ stent aduersus omnes tristitias vniuersi mundi. alij tam ardentem se dederunt studio orationis, ut vix vterentur sensibus ad res necessarias huius vitæ. alij tanto affectu exercuerunt se in charitate proximorum, ut pene non recordarentur sanitatis, aut commoditatis aut vitæ suæ; alij paupertati rerum temporalium ita studuerunt, ut æquidem

sicutum aliquid referuare sibi voluerint, alij tam studiose vacarunt soli amoris Dei, vt nulli creaturæ etiam in rebus licitis affectum adhærere permiserint. Et hæc est magnanimitas illa sanctorum, rara sed pretiosa valdè, habens coniunctam pietatem qua clarescit mirabiliter Ecclesia sancta Dei.

Vere beati sunt Domine magnanimi illi serui tui, qui per gloriam & ignobilitatem, per infamiam & bonam famam, vt seductores & veraces, vt morientes & viuentes transeunt per viam vitæ, quasi domini omnium rerum, calcantes omnia mundi bona propter te. Isti sunt qui nomen tuum portant, in Indias, ad gentes dissipatas. Certe non cadent à latere tuo, sed assistent tibi ad pugnandum contra Reges Amorrhæos, & postquam parauerint magnas victorias de se ipsis & de sæuisimis hostibus suis coronabuntur à te in porta Sion, inter fortissimos victores tuos, de quorum numero me peccatorem esse gratia tua operante præsta Iesu, Iesu.

§. 48. *Sed qui est maior inter vos fiat sicut minor. v. 26.*

Duplici modo hoc intelligi potest, primo sic: qui vult esse inter vos maximus, fiat minimus, & hac ratione fiet maximus. altero modo sic vti Ecclesiasticus docet, quanto magnus es humilia te in omnibus, quo enim alterius staturæ quis est, eo profundius se inclinare & deprimere potest, & debet, ingressurus per humile ostium. Cæli vero ianua humilis est & angusta est: sic boni & sapientes viri se ipsos assidue contemplantes, sese humiliarunt. quo in genere præclare versatus Dauid psal. 38. dixit, *substantia mea tanquam nihilum ante te*, & alibi se *pulicem canemque mortuum* vocat 1. Reg. 14. sic Iosue Dux Israelitei populi postquam omnibus tribubus suas in Palestina assignasset possessiones, ad extremum ipse delegit & postulauit sibi à filijs Israel habitationem suam omnium vilissimam Thamnat-saram, scilicet urbem dirutâ loco aspero & horrido, sterili & montoso sitam. Res admiratione digna hæc erat, summum totius populi ducem deligere sibi possessionem vltimo loco, in vltimo ac vilissimo fundo. æque mirum & admirandum est quod Ioannes inter natos mulierum maximus ipse sibi vltimâ in Christo elegit, locum dum ad eius calceos & corrigias calceorum se dimisit, quodque amplius est, eo se se loco prorsus indignum esse ratus est. Verum vt Iosue propter suam illam modestiam & humilitatem gloriosior factus est, ita & eius sepulchrum vna cum ciuitate Thamnafara adhuc tempore S. Hieronymi esset celeberrimum: sic & noster Ioannes quo magis se humiliavit, tanto magis nunc laudatur, tantoque in cælo maior factus est.